

"100 anys de Ricardo Bastid Peris: memòria i postmemòria"

Amb la participació de:

Marc Baldó, catedràtic d'Història Contemporània, UV.

Pablo Allepuz, historiador de l'art, IH-CSIC/UCM.

Óscar Chaves, historiador de l'art, IH-CSIC/UCM.

Milde Tomás Bastid, neboda de Ricardo Bastid.

L'organització: Aula d'Història i Memòria Democràtica

Hi col·labora: Aula d'Història Social, UCM.

Pablo Allepuz és contractat FPU a l'Institut d'Història del CSIC i al Departament d'Història de l'Art de la Universitat Complutense de Madrid per realitzar una tesi sobre l'autobiografia d'artista en la contemporaneïtat espanyola, sota la direcció de Miguel Cabañas i Estrella de Diego. Ha publicat en revistes com a *Arte*, *Individuo y Sociedad*, *Hispanic Research Journal* o *Goya. Revista de arte*, i col·labora de manera habitual en *Archivo Español de Arte*.

Óscar Chaves és contractat FPI a l'Institut d'Història del CSIC i al Departament d'Història de la Universitat Complutense de Madrid per realitzar una tesi sobre les relacions entre cultura visual i violència política a l'Espanya contemporània, dirigida per Miguel Cabañas Bravo i la finada Carmen Bernárdez Sanchís (UCM). Ha participat en catàlegs d'exposicions del Museu Reina Sofía o La Casa Encendida i ha publicat en revistes com *Goya. Revista de arte* o *Arxivo Español de Arte*.

Milde Tomás Bastid és neboda de Ricardo Bastid Peris, i també la seua única hereva. Després de llicenciar-se en Geografia i Història (especialitat en Història Medieval) per la Universitat de València, va aprendre l'ofici de bibliotecària en classes particulars amb el personal de la Biblioteca Històrica de la UV i en diversos cursos especialitzats. Des del 1986 treballa com a tècnica auxiliar a la Biblioteca Pública Municipal de Mislata (València). Porta més de vint anys lluitant pel reconeixement de la memòria del seu oncle i per la posada en valor del seu immens llegat literari, artístic i documental. La Col·lecció Milde Tomás Bastid s'allotja a la seua pròpia casa, ja que no hi ha cap institució que l'aculla. Alguns documents estan depositats a la Biblioteca Valenciana Nicolau Primitiu amb l'epígraf "Arxiu Ricardo Bastid Peris" i tres obres plàstiques (*Camp de presoners*, *La fugida* i *Llauradors saludant el tren*) formen part dels fons del Museu d'Art Contemporani Vicent Aguilera i Cerni (Vilafamés).

Ara que es compleixen 100 anys del naixement del pintor i escriptor Ricardo Bastid Peris (València, 1919 - Buenos Aires, 1966), resulta cridanera la desmemòria que acompanya la seua figura. Des de la talaia de la postmemòria, la seua neboda Milde Tomás Bastid ha intentat dur a terme un exercici de recuperació i posada en valor de l'obra i la història del seu oncle, fidel reflex d'un profund compromís democràtic. Aquesta jornada es planteja, per tant, com un vincle entre el treball acadèmic –que tracta de corregir l'absència d'estudis sobre Bastid– i el discurs de la memòria que ha sobreviscut al si de la seua família; un llegat d'innegable importància per comprendre millor el turbulent passat recent de l'estat espanyol.

A la trajectòria vital de Ricardo Bastid Peris (València, 1919 – Buenos Aires, 1966) no li falta un detall per inspirar el més complex personatge de novel·la. Representant conspicu d'aquell límit generacional que es debat entre la joventut suficient per lliurar-se de la Guerra Civil o la maduresa de sobres per allistar-se voluntari, el particular escriptor i artista plàstic participa de la tragèdia humana contemporània a través dels convulsos esdeveniments de l'Espanya del segle XX. Compromís polític, conflicte bèl·lic, clandestinitat, dissidència, repressió, precarietat artística, exili –per citar les fites més significatives d'una experiència polièdrica com poques– marquen successius punts d'inflexió que no té més remei que assimilar: de les il·lusions adolescents en els primers anys trenta al trauma sobtat de l'alçament militar, de l'alleujament de posar-se fora de perill durant la retirada a quedar reclòs a la seua pròpia terra, de la companyonia per reorganitzar la mobilització estudiantil a la condemna que el priva de llibertat, dels esforços per recuperar la normalitat a la segona detenció per assumptes de guerra, de la promesa d'un futur millor a l'exili al desencantament pel difícil arrelament a l'Argentina, de l'estabilització relativa al nou continent a un malmès desenllaç final.